

КУДИ ПРЯМУЄ ПОСТУПІНФОРМ

Минув рік від того часу як з'явився на світ перший номер нашого видання – «Поступінформ». Цей шлях видався досить тернистим, але зараз перший номер – вже історія. Сьогодні тижневик «Поступінформ» це одне з пріоритетних завдань розвитку ГО «Поступ».

Як свідчить досвід створення бюлетеня, навіть такого невеликого за обсягом як наш, справа ця доволі нелегка, яка вимагає докладання багатьох зусиль і ресурсів та потребує постійної щотижневої мобілізації. І безперечно без участі в цьому процесі поступівців навряд чи цей проект був успішним.

Про те як бюлетень починався, яким є нині – гарним чи не дуже розповідати можна довго і багато. З тим, хто має інтерес – обов'язково поспілкуємось. Наприклад, ЗАПРОШУЄМО всіх бажаних (хто вже писав, має такі наміри або цікавиться видавничою справою) по четвергах о 19:00 до офісу (коли відбуваються засідання редакційної колегії) ВЗЯТИ УЧАСТЬ У РОЗБУДОВІ ГАЗЕТИ НОВОГО ЗРАЗКА.

Тепер варто і доречно сказати про деякі цифри, що характеризують пройдений шлях. За минулий рік було опубліковано більше 70 оригінальних статей різноманітного тематичного спрямування і практичного застосування, а це 40 авторів, що свідчить про наявність значного творчого потенціалу у поступівців, який, будемо відверті, використовується не в повній мірі. До цього в інтерв'ю 25 членів організації розповіли про себе, свої погляди на життя, ставлення до такого об'єднання як «Поступ» та його розвитку.

Отже розглядаємо минулий рік як перший еволюційний етап, проходження якого ставить нові завдання і висуває нові вимоги.

Далі якою має бути газета? Одним словом кращою, а це інформативнішою, цікавішою, кориснішою і т.д. Зовнішній вигляд (дизайн і оформлення) мабуть не зазнає значних змін, в цьому напрямку завжди з'являється щось нове. А от якість і кількість статейного матеріалу мало влаштує. Змістовно видання повинно прагнути до максимального задоволення внутрішніх інформаційних потреб організації та її членів, сприяти у вирішенні широкого кола питань як громадського так і особистого характеру та якомога повніше відповідати запитам сьогодення, а з часом орієнтуватись не тільки на поступівську аудиторію.

Щодо організаційних заходів. Насамперед, потрібно пройти процедуру державної реєстрації, після якої видання набуде всіх ознак офіційного друкованого засобу інформації. З одного боку це додаткові права і можливості, з іншого певний рівень відповідальності. Зараз документи поданні до реєструючого органу. Потім розробити пакет нормативних документів, регламентуючих діяльність «Поступінформу» та запровадити механізм одержання кожним поступівцем інформаційного органу нашої організації (в першу чергу за допомогою електронної пошти).

В ідеологічному плані «Поступінформ» має стати своєрідним рупором всього нашого руху. Чим краще всі ми будемо розуміти нашу спільну мету, усвідомлювати куди ми йдемо – тим ефективнішими та результативнішими будуть наші дії, тим швидше і простіше ми досягнемо те, чого прагнемо, що намітили. Використовуючи можливості тижневика, ми повинні будемо постійно популяризувати та пропагувати ідеї організації, її цінності та головні принципи не тільки в межах «Поступу», а і у зовнішньому середовищі, що в свою чергу повинно позитивно впливати на формування громадської думки, підвищення суспільного інтересу до діяльності ГО «Поступ». Тому створення могутнього та впливового видання ГО «Поступ» це запорука втілення в життя головного нашого принципу: СИЛЬНА ОСОБИСТІСТЬ – СИЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ – СИЛЬНА ДЕРЖАВА.

Втім головна мета подальшого розвитку «Поступінформу» – це побудова СПРАВЖНЬОЇ НАРОДНОЇ ПОСТУПІВСЬКОЇ ГАЗЕТИ, яка повинна висвітлювати всі сторони життєдіяльності ГО «Поступ», бути трибуною для кожного члена організації, коли до процесу створення тижневика залучається якомога більша кількість наших людей. Тому куди, як і якою дорогою прямуватиме «Поступінформ» багато в чому буде залежати не тільки від зусиль редколегії, але й ставлення до цього важливого питання всіх без винятку членів організації.

Бажаємо всім успіхів, творчої натхненності та запрошуємо до співпраці!

Редактор «Поступінформу»

Ю.В. Гацюк

НОВОСТИ «ПОСТУПА»

✓ 27 октября 2004 года (среда в 19-00, офис) приглашаем членов кредитного союза и всех желающих на завершение формирования кредитной политики КС «Поступ-Кредит».

✓ 6 ноября 2004 года (первая суббота каждого месяца в 16-00, офис) общий день организации. Это возможность уплатить взносы получить газету и дополнительную информацию о деятельности ОО «Поступ».

✓ В соответствии с решением Совета ОО «Поступ» (протокол от 13.10.2004 № 35-04) утверждено **распределение членов Исполнительного комитета организации по следующим направлениям деятельности:**

Кредитный союз «Поступ-Кредит» – Нестеренко А.А. (руководитель), Костин И.А., Полищук В.И., Иванова Т.В., Зубишен Р.В.

Газета «Поступинформ» – Гацюк Ю.В. (руководитель),

Замурий Л.Г., Доненко Т.М., Кравченко А.Н., Солодкий С.Н.

Веб-сайт ОО «Поступ» – Повх О.М., Орлов Д.Л.

Центр «Бизнес» – Букаткин О.Ю., Шевченко В.А.,

Кравченко А.Н., Полищук В.И., Кравченко А.В., Орлов Д.Л.

Громадська організація «Поступ» з найкращими побажаннями вітає з днем народження

Самченко Оксану Олегівну (18 жовтня)

СЛУЧАЙ НА БЕНЗОКОЛОНКЕ

Дело было 6 октября нынешнего года. По дороге из Борисполя в Киев я решил заправиться. Хочу отметить, что в принципе, бензина у меня было достаточно, чуть меньше половины бака, однако я все равно решил «залиться под завязку». Стало быть, въезжаю я в Киев и еду по проспекту Бажана по направлению к правому берегу, и вдруг вспоминаю, что по пути моего следования к офису есть АЗС «ТНК». Я прикинул, чтобы залить полный бак мне понадобится примерно 85-90 грн. (т.к. бензин мне оплачивает компания, то приходится контролировать расход, поэтому я знаю, на какую сумму могу заправить свой автомобиль).

Машин практически не было, и я сразу же подкатил к первой колонке (прямо возле окна кассира). Заправщика рядом не было, поэтому я, как требуют правила заправки, вставил пистолет в бак, подошел к окну кассы и попросил заправить машину до полного бака. Но когда я вставлял пистолет, я обратил внимание, что на счетчике колонки стояло 19 с лишним грн. – видимо кто-то передо мной заправился именно на эту сумму. Я не придавал этому никакого значения, т.к. знаю, что, когда включают аппарат, счетчик обнуляется.

Я попросил меня заправить, кассир кивнул, по громкой связи позвал заправщика к моей машине и крикнул: «До полного!» Я сделал пару шагов и оказался прямо возле машины, как раз в это же время подбежал заправщик, взял пистолет и начал заливать бензин. И тут я обратил внимание, что счетчик, который так и стоял на 19 грн. с копейками, продолжил отсчет топлива. Разумеется, я тут же обратился к заправщику с тем, что счетчик не обнулится с предыдущего показания и продолжает считать бензин дальше. На что последовал ответ, что такого не может быть, и мне просто показало. И, вообще, пистолет-то в бак уже был вставлен, может бензин начал литься раньше. Наверное, он имел в виду, что меня уже заправляли, пока я заказывал топливо. Неубедительное объяснение, не так ли?

Подойдя к кассовому окну, повторил тоже самое, мне достаточно вежливо ответили, что это невозможно, что систему контролирует автоматика (или электроника, точно не помню, что именно он сказал) и вообще это полный бред. Я попытался устно восстановить справедливость (я не ругался матом, и употреблял только нормативную лексику). Однако это было бесполезно.

Я попросил чек, оплатил то, что мне «залили» (сумма составила 111 грн.) и потребовал книгу жалоб. Пока искали эту самую книгу, я попросил кассира посмотреть, на какую сумму заправился предыдущий клиент. Он согласился, и я не ошибся, в журнале фигурировала все та же сумма – 19 грн. с копейками. Но это все равно не помогло, я ничего не смог доказать! И думаю, что в данной ситуации весомым бы только одно доказательство – это если бы у меня был полный бак, и мне влили бы бензина больше, чем реально могло туда поместиться. Но, к сожалению, это было не так.

Мне осталось взять книгу, записать туда жалобу (получилось 2 страницы убористого текста), оставить там свои координаты и откланяться. Вот собственно и все.

Только мне интересно, что это было: халатность персонала, неисправность оборудования, или меня просто «взули» на деньги? И еще просьба к поступовцам поделиться опытом: как нужно поступать в подобных ситуациях?

Член ОО «Поступ»

В.А. Шевченко